

Sygn. akt VGC 64/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Koszalinie V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Krzysztof Pietkowski

Protokolant st. sekr. sąd. Żaneta Morawska

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2015r. w Koszalinie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. D.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz powoda B. D. odsetki ustawowe od kwot:

- 12.944,52 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;
- 4.613,24 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;
- 33.815,04 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;
- 26.456,56 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;
- 602,70 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;
- 1.068,13 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;
- 5.204,87 zł od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty;

z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do majątku nieobjętego masą upadłości w ramach postępowania upadłościowego przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Północ (sygn. akt VI GU 258/12);

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VGC 64/15

UZASADNIENIE

Powód B. D. domagał się zasądzenia od pozwanego D. K. zasądzenia kwoty 67.147,30 zł wraz z należnościami ubocznymi (pierwotnie sprawa V GC 935/15) oraz 17.577,76 zł należnościami ubocznymi (pierwotnie sprawa V GC 1022/12). W uzasadnieniach obu pozwów powód wyjaśnił, że pozwany zamówił u niego żwir i kruszywo mineralne, za które nie zapłacił (pозew – k.2-5 każdej ze spraw).

Nakazami zapłaty z dnia 23.08. oraz 06.11.2014r. Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany wniósł od nakazów sprzeciwu. Zarzucił w nich, że roszczenie powoda nie zostało udowodnione co do zasady i wysokości. Dokumenty dołączone do pozwów dotyczące zamówień i dostawy towarów zostały bowiem podpisane przez bliżej nie określone osoby. W konkluzji pozwany domagał się (sprzeciwu – k.66 – 67 i 41- 42).

W odpowiedziach na sprzeciwu powód podtrzymał stanowisko (pisma – k. 74 i 44).

Postanowieniem z 28.12.2012r. Sąd połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia prowadząc je dalej pod sygnaturą VGC 935/12 (postan. – k. 72 akt 1022/12).

Postanowieniem z dnia 27.05.2013r. Sąd zawiesił postępowanie z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanego w dniu 15.05.2013r. (postanowienie – k. 220, zawiadomienie syndyka – k. 233, kopia postanowienia o ogłoszeniu upadłości – k. 234).

W toku postępowania upadłościowego doszło do zgłoszenia, uznania i umieszczenia na liście wierzytelności do upadłego należności objętych pozwami w obu sprawach tak co do należności głównych jak i odsetek należnych do dnia ogłoszenia upadłości (pismo powoda – k. 254, bezsporne).

Powód podtrzymał żądanie zasądzenia odsetek należnych od dochodzonych wierzytelności po dacie ogłoszenia upadłości (pismo powoda z 26.01.2015r. – k.258).

Postanowieniem z dnia 29.01.2015r. postępowanie w sprawie zostało podjęte (postanowienie – k. 259).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wierzytelności objęte pozwami rozpoznawanych sprawach zostały przez powoda zgłoszone sędziemu komisarzowi w ramach postępowania upadłościowego pozwanego w trybie art. 236 i n. Prawa upadłościowego i naprawczego i uznane w całości (co do należności głównych oraz odsetek do dnia ogłoszenia upadłości) wg zasad określonych w ww. prawie. Upadły (pozwany) nie zgłosił co do nich sprzeciwu w trybie art. 256 § 2 Prawa upadłościowego i naprawczego. Należy w tej sytuacji uznać, że roszczenia powoda przestały być sporne tak co do zasady jak i wysokości. Zgodnie z art. 264 prawa upadłościowego i naprawczego po zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu. W tej sytuacji postępowanie procesowe w zakresie należności głównych obejmujących kwoty 67.147,30 zł oraz 17.577,76 zł (łącznie: 84.705,05 zł) tudzież należności odsetkowe za czas do dnia ogłoszenia upadłości (10.539,05 zł za ostatni rok przed ogłoszeniem upadłości oraz 4.259,85 zł odsetki „starsze” – pismo powoda – k. 254) stało się zbędne albowiem efekt w postaci tytułu egzekucyjnego osiągnięty zostanie w trybie ww. przepisu prawa upadłościowego i naprawczego. Z tego względu podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c. – pkt II sentencji wyroku.

Istota postępowania w pozostałym zakresie (nie objętym umorzeniem) sprowadzała się do rozstrzygnięcia o odsetkach za opóźnienie w płatności należności objętych pozwami za czas po ogłoszeniu upadłości.

W myśl art. 92 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego z masy upadłości mogą być zaspokojone jedynie odsetki należne od upadłego za okres do dnia ogłoszenia upadłości, z zastrzeżeniem ust. 2, który nie ma zastosowania w sprawie. Cytowany przepis wskazuje, że masa upadłości dłużnika może posłużyć jedynie na zaspokojenie odsetek od długów upadłego, tj. długów powstałych przed ogłoszeniem upadłości. Z art. 92 pr. upadł i napr. wynika a contrario, że odsetki należne po dniu ogłoszenia upadłości mogą być zaspokojone jedynie z tego majątku dłużnika, który nie wchodzi w skład masy upadłości (z zastrzeżeniem ust. 2). W żadnym razie z ww. przepisu nie wynika, że z chwilą ogłoszenia upadłości ustaje stan opóźnienia dłużnika w płatnościach długów, a należne z tego tytułu odsetki na podstawie art. 481 k.c., przestają być naliczane po dniu ogłoszenia jego upadłości. Innymi słowy: z omawianego przepisu nie wynika zwolnienie upadłego z długu w omawianym zakresie. Analogiczny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 01.10.2003r. na tle art. 33 dawnego prawa upadłościowego (II CK 67/02 OSN 1992/2/166). Sąd Rejonowy podziela także identyczny pogląd wyrażony w tej kwestii wyrażony wyroku

Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 września 2012r. z podkreśleniem, że nie jest wykluczone dochodzenie od upadłego należności odsetkowych narastających po dniu ogłoszenia upadłości także w trakcie trwania postępowania upadłościowego (I Aca 43/12). Istotne jest jednak, aby wyrok zapadły w sprawie o takie odsetki nie wywoływał wątpliwości egzekucyjnych w sytuacji gdy toczy się jeszcze postępowanie upadłościowe wobec dłużnika. W tym celu konieczne jest oparcie się na normie z art. 319 k.p.c. służącej m.in. wskazaniu przedmiotów z których dłużnik ponosi odpowiedzialność w sytuacji, gdy jego odpowiedzialność jest ograniczona, tj. gdy nie odpowiada całym majątkiem za zobowiązanie. W związku z powyższym wskazano, w wyroku, że pozwany ponosi w omawianym zakresie odpowiedzialność z wyłączeniem majątku, który wchodzi w skład masy upadłości, co czyni zadość wymaganiu z art. 92 pr. upadł i napr.

Z przytoczonych wyżej względów orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O wyniku procesu w kontekście jego kosztów decyduje rozstrzygnięcie o zasadniczej części roszczenia objętego pozwem, tj. należności głównej i odsetkach za czas do dnia ogłoszenia upadłości pozwanego. W tym zakresie powód winien skorzystać ze zgłoszenia wierzytelności w ramach postępowania upadłościowego albowiem wierzytelność z tytułu kosztów procesu nie jest wyłączona z zaspokojenia z masy upadłości pozwanego (por. postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z 06 maja 2015r. VI Gz 39/15).